

ТИВАМЪ. ЪДИНЪ ДЕНЬ МОЛИТИСЕ БЛЕНКА: да идешъ та да да и направиши єАНЖ КЖЩИЦА. Поты нещел да идешъ: рѣшиса да не идешъ, и каза: не отивамъ. Когато си прочее печаленъ или оскорбенъ, добръ или золъ, привѣтликъ или сердитъ, когато помнишъ или заборавашъ, или опредѣлавашъ, тогдва душата ти чувствува, разумѣва и дѣйствува.

Е є на душата ти єдна частъ, којато разумѣва, и друга частъ, којато чувствува, и друга, којато дѣйствува: зашото душата ти нема части: єдна є и суща, којато не са раздѣлава на части. Ты си сущіо който размышлявашъ, и чувствувашъ, и дѣйствувашъ. Разумѣваишъ ли ме?

I. Чини ми се че те разумѣвамъ добре, мамо: но нека речемъ: че мога да разумѣвамъ, и да усещамъ, и да дѣйствувамъ споредъ многи други способы, различни отъ колкото ми каза.

M: Несомнѣнно, съне мой. И за това имаме и многи други, и разни имена, които употребяваме, когато говориме за душата којато разумѣва, и чувствувава, и дѣйствува споредъ тъла другите и разни способи. За